

Таким чином, амплуа об'єднує типові ролі подібні за характерними особливостями. Це надає впевненості образу, але обмежує можливості актора. Саме тому важливо вести постійний пошук своєї творчої манери.

Особлива увага для підготовки артиста музично-драматичного театру полягає в пошуках нових форм сценічної виразності, які базуються на вокальній та акторській майстерності. Це все удосконалюється набутими сценічними навичками. У музично-драматичних театрах України вокально-сценічний образ акторів повинен формуватися згідно з законами драми. Основні пошуки мають йти відповідно до акцентів на пластику, танці, міміку, вокал.

Текст у театральному дійстві повинен бути акцентованим формою, звуком, освітленням, іміджем та саме природнім амплуа.

С. Манько

ON-LINE НАВЧАННЯ У ВИХОВАННІ АРТИСТА ЕСТРАДИ

С. Манко

ON-LINE TRAINING IN THE EDUCATION OF A VARIETY ARTIST

On-line життя захопило світ за останні роки у зв'язку з вірусами та війнами, і людство має адаптуватися до нових умов життя і праці та навчитися пристосовуватися до сьогоденних реалій. Зокрема, Україні, що безперечно нині перебуває в найскладнішій фазі функціонування, порівняно до інших країн, наразі, найтяжче. У нашій країні частково (особливо в певних областях, де є найбільша військова небезпека), люди вимушені навчатися й працювати переважно в інтернет-просторі. Для вокальної спеціальності це не просте завдання, оскільки виконавська практика наживо втілюється доволі органічно під час очного навчання і має цілу низку складнощів під час занять саме з допомогою інтернет-ресурсів. У цих умовах викладачу важливо розробити правильну стратегію у викладанні вокалу для естрадного артиста. Вірна стратегія та методика викладання фахової дисципліни пристосована до занять на інтернет-платформах, допоможе зробити навчання вокалу повноцінним.

Для цього потрібно розробити індивідуальний підхід до кожного учня, від вправ і вокалізів — до роботи над репертуаром, зважаючи на індивідуальні можливості, вміння, характер, працездатність та реальні здібності співака початківця.

Зараз на інтернет-просторах існує багато вже готових on-line курсів з вокалу в запису, але це не найкращий метод для навчання. Адже початківець сам не може адекватно оцінити, наскільки правильно він виконує ту чи іншу вправу, той чи інший новий вокальний прийом, оцінити чи вірно він вибудовує фразировку, не може адекватно підібрати корисний на певному етапі репертуар, продуктивно попрацювати над злагодженням реєстрів тощо.

Отже, важливо займатися саме в синхронному форматі і, якщо немає можливості проводити уроки в аудиторії, то потрібно це робити хоча б з допомогою Інтернету, але обов'язково заняття мають контролюватися кваліфікованим досвідченим викладачем, який буде виховувати і поступово та планомірно удосконалювати здібності кожного конкретного учня, вибудовуючи для нього індивідуальний план навчання та окремий підхід. Тому обрати професійного грамотного викладача — це вже половина успіху, тому що педагогом з вокалу себе називають у наш час багато

дилетантів, які самі співали всього декілька років і навіть ніде не навчалися. Вони викладають переважно за принципом «співай як я», тобто «з показу» без пояснень будь-яких технічних тонкощів або з неправильними поясненнями, що ще гірше. Такі співаки самоучки не можуть допомогти початківцю у вирішенні вокальних проблем, оскільки якщо у такого «викладача» без вокальної освіти від природи є нормальний діапазон, він не знає як розширити його учням, тому що такі «спеціалісти» не знають методики і як його збільшити, коли в початківця співучими є всього 5–6 нот. Отже, однозначно викладач має бути обізнаним у технічних питаннях і підбір гарного майстра вплине на майбутній розвиток учня.

Вправи мають розроблятися під кожного співака окремо і репертуар слід обирати реальний для виконання і з корисними місцями для відпрацювання поставлених завдань, але без завищеної планки. Якщо говорити про напрацювання певних нових прийомів, то їх спочатку треба освоїти з допомогою вправ і лише потім переходити до виконання вивчених фрагментів у композиціях. Мелізматика, наприклад, виспівується також на окремих легких фразах, потім поступово ускладнюючись додатковими елементами. Також можна розробляти фрази для вправ на імпровізаційність одразу таким чином, щоб їх можна було потім застосовувати в певних композиціях після відпрацювання. Тобто, викладач, аналізуючи твір, що планує запропонувати учню в майбутньому, спочатку готує з ним окремі складні місця у вигляді вправ і потім, вже співані фрагменти чи прийоми швидше виходять при виконанні нових творів.

Таким чином, саме в цих умовах виконавець-початківець може продемонструвати доволі швидкі результати творчих успіхів, адже планомірна робота під керівництвом фахівця навіть в on-line умовах буде дійсно продуктивною.

Се Пен

ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКЕ МИСЛЕННЯ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО СПІВАКА

Se Pen

VOCAL AND PERFORMING THINKING AS A BASIS FOR PROFESSIONAL ACTIVITIES OF THE MODERN SINGER

Множинність комунікативних форм і проявів художньої екзистенції академічного вокального мистецтва в контексті плюралістичної культури метамодерну на рівні наукової рефлексії актуалізують звернення до питань вокально-виконавського мислення, що є одним з найважливіших смислотворних чинників творчо-діяльнісного самоздійснення сучасного вокаліста та репрезентації вокальної образності в оперній та концертно-камерній жанрових сферах.

Проблема музичного мислення, складовою якого постає вокально-виконавське мислення, є однією з найгостріших та постійно актуальних у науці про музику. Розробка цієї проблеми з особливим статусом у музичній теорії та мистецькій практиці здійснюється в різних аспектах та дискурсах (феноменологічному, нейроестетичному, теоретико-аналітичному, музично-психологічному, вокально-педагогічному, вокально-виконавському тощо), демонструючи значний евристичний потенціал та відкритість новим теоріям та науковими концепціям.